

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 167**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2516

Mårbacka 25 juli 1916

Käraste !

Tack för det långa brevet , nästan för långt , när jag tänker på din begränsade tid , men naturligtvis , så mycket mer uppskattat.

En sådan härlig vecka i väderväg ! Det har inte varit ett moln på himmelen sedan jag kommit hem. Jag tror riktigt att det ger mig gott anseende i folks ögon , att jag kom hem med vackert väder och värme. Jag för min del tycker , att det inte kunde skada med litet oväder för nu börjar det allt på att kännas kokande både inom och utomhus. Men naturligtvis räddar denna vecka oss alla från hungersnöd i vinter , så att man får vara tålig.

Jag kan inte förstå att det skulle vara åskväder vid trollhättan . Det hördes ingentingalls medan vi stodo där, inte regn eller någonting, bara en tyngande helta och kvalm hela dagen på tåget. Det som skedde vid Jonsered var naturligtvis vida allvarsammare för de resande. Gudskelov , att det gick bra. Det skulle ha varit förskräckligt , om något ont hade drabbat dig . Och Putte skall väl också bli en bra och präktig ättling av den gamla stammen , som förtjänar att bevaras för all skada till liv och lem.

Samma dag , som jag hade skrivit till dig ringde Daniel på från Kungelf och frågade om han och Nils Holger fick komma på Lördag . Det passade ju utmärkt bra, att han kom så snart. De äro här nu , och Daniel förefaller mindre gammal än på långa tider . Det har nog gjort honom gott , att ha mindre arbete. Han stannar endast denna veckan ut och då reser också Ahlgrens. Allt har gått så bra som man någonsin kunde önska under samlivet. De ha också bett från Kungelf , att Eira skulle få komma hit i A

Augusti. Hon är visserligen bjuden till Strömstad, men hon har att läsa för sin kurs, och det kan hon inte göra där, utan hon önskar att vara här. Jag har naturligtvis svarat ja. Här är hon alltid hygglig, och det blir hon nog denna gång också.

Första augusti tror jag visst, att här blir tomt för främmande, men den 2dre kommer Valborg på hemväg från Marstrand och senare i veckan har en kusin Wallroth anmält sig med fru och barn, det blir väl dock bara helt kort. Hur länge Walborg kan stanna vet jag dock inte, men det blir ju inte något hinder för Nääsresan för hennes skull. Däremot blev jag verkligen mycket glad, då jag fick höra, att föreläsningarna, skulle bli i slottet, för jag har ont i min höft alltjämt och går så litet som möjligt. En natt, nej en kväll förstås, gick jag ner till Entan och sedan värkte benet långt in på natten. I går satt jag en stund på en hård trädgårdssoffa, och då började det åter värka. Jag vet inte vad fröken Lindström har gjort för ont åt mig. Hon tycks ha gjort mitt gamla tåliga ben riktigt desperat. Men nu skall jag då hålla mig stilla, så att det kommer i skick igen.

Jo, nu får jag väl tala om, att jag nyss har haft storfrämmande av den stora Malvina Bråkenhjälms. Hennes son är förlovad med en av flickorna Unger på Rottneros och nu har hon varit där och kom också hit. Hon var gramm med kort klädning av något tunnt/randigt flor, liv av svart tunnt tyg över något ljus siden och mycket smutsiga insättningar, armband, urringad, gamla familjesmycken, strort burrigt hår, stor hatt och rödbrusig och grovhyad. Hon frågade mig om jag inte var jordens lyckligaste människa med mera i den vägen. Alldeles ovanligt ovederhäftig.

Ford, expeditionen är alldeles febrilt verksam. Jag får varje dag böner om att undeeteckna en eller annan akt eller fånigt telegram, som har lika litet inflytande på krigets vara eller intet vara, som detta brev. Dessutom bedja de mig skriva en appell i tidningarna till den stora fredsdagen. Det är värre. Om jag bara kunde få en idé! Men vem kan känna annat än sin fullkomliga vanmakt och då är det inte gott att skriva något. Jag måste säga nej, förstås.

Lillan sitter här på golvet och Gerda leker med henne. De äro mycket söta och numera de allra bästa vänner.

Goda hälsningar till dig från alla här. Mätte du ha det riktigt gott alla dagar!

Din vän Lilla